

Publicerad 2006-07-12 13:15 av Nichlas

Rötter

Sen urminnes tider
en aldrig vändande vind.
För mig mot mitt öde
en stig bortom verkligheten.

När tusen tårars liv är över
då jag faller i glömska.
När mitt ansikte är ett minne
bortglömt av själva solen.

Född ur det djupaste av mörker
förlorad i en värld utan mening.
Ensam i ett liv utan lycka
levade död.

Så jag tar min plats bland stjärnorna
blir ett med universum
Åter till mina rötter
där jag hör hemma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nichlas med Poeter.se id #5099 innehar upphovsrätten